կամաւն Ա՚. ես Պետրոս կաթողիկոս Աղուանից սրբ. աթոռոյ Գանձասարայ՝ ճորոգեալ սրբ. աթոռս Ամարասայ արեի եպիսկոպոսութեան լոլոր նահանգի Վարանդու և Քոչիզու, քանզի փեռեկտեալ և պատառեալ էին զվիճակ սորին՝ արարեալ ըստ իւրաքանչիւր կամաց. իսկ մեք զցանկ հայրենի ճորոգեալ ժողովեցաք, ճորոգեցաք, զսիրելի աբակերտս մեր զտէր Բարսեղ արեի եպիսկոպոսն, որ և հրամայեցաք սմա շինել զեկեղեցիս հովարան Ամարասայ, զոր և շինեալ կատարեաց ըստ մերում հրամանի յաւուր տաւնի այլակերպութեանն Քրիստոսի. և աւրհնեցաք զսուրբ տաճարս անուանելով զսա սուրբ Գրիգորիս՝ բերելով ի նեխարաց սրբոյն Գրիգորիսի ամփոփեցաք Երկրիս Վարանդու և Քոչիզու, ղի եղիցի այս երկու աթոռս մի: Ով որ զայս վիճակս բաժանել և զոք նստուցանել այլ տեղի, եթէ կաթողիկոս իցէ կամ եպիսկոպոս տէր՝ նզովեալ եղիցի :ՅԺԸ: (318) հայրապետացն, ընդ խաչահանուացն դասեցի, Յուդայի մասնակից եղիցի: Այս կտակ և արձանագիր յաւիտեան մնայ հաստատ:

Ծանոթ. *Բեմն այժմ ամբողջովին քանդված է. նրա քարերով ինչ-որ բաժանումներ են արված եկեղեցու ներսում։ Այգպիսի մի անշաղախ պատի մեջ դրված է այս արձանագրության քարերից 7 հատ, որոնք դասավորված են այնպես, ինչպես գծագրության վրա։*

Հրատ. Ջալալեանց II, 331։ Բարխուդարեանց, 104։ Լալաեան, II, 104։

581. Ս. ԳՐԻԳՈՐԻՍԻ *հարավային ավանդատան մեջ եղել է գերեզմանաքար՝ հետևյալ տապանագրով, այժմ չկա.*

Այս է տապան Հայրապետի, արքազան մեծ վեհապետի, Տեառն Իսրայէլ դիտապետի, տանն Աղուանից Հովուապետի. Աջորդ արքոյն Եղիշէի, աթոռակալ Գրիգորիսի, ժառանգ մեծին Սիմէօնի, և թոռն պետին Ներսիսի, Զի էր որդի մեծասեռի, իշխանագնեայ այն Ապրէսի, :ՌՄԾԷ: (1808) Հայոց թուի, Յուլիսի երեքն վախճանի, Ցիսման առցէ սա արժանի, ով որ կարդալ հանդիպեսցի:

Հրատ. Ջալալեանց, II, 332։ Լալաեան, II, 41։

582. ԽԱՉԿԱՐԻ *վրա եղել է.*

Այս է Սահակ եպիսկոպոսն, որ վախեցաւ ի ՔՍ. թվին :ՌԼ: (1581):

Հրատ. Ջալալեան, II, 332։

54. ԹԱՂԱՎԱՐԴ ԳՅՈՒՂ

Թաղավարդ անունով այժմ գոյություն ունի երկու գյուղ՝ Վերին Թաղավարդ և Ներքին Թաղավարդ։ Այս երկուսի արանքում մնում են երբորդի ավերակները, որոնք կոչվում են Հին Ներքին Թաղավարդ։

Վերին Թաղավարդից *մոտ 2 կիլոմետր հարավ-արևմուտք, մի նեղ լեռնաբազուկի վրա մնում են Զոգտ Պովածատ կամ Բարևածատ կոչվող վանքի աննշան ավերակները։ Բարխուդարյանցի այցելած ժամանակ ավերակների մեջ եղել են եկեղեցի և գավիթ. այժմ միայն հիմնապատերն են մնում. ոչնչացել են նաև նրա արտագրած կարևոր արձանագրությունների մեծ մասը։*

Ներքին Թաղավարդում *հին հուշարձաններ չկան, գյուղամիջի ս. Աստվածածին եկեղեցին, ըստ արձանագրության, շինված է 1840 թ.*[1]։

Հին Ներքին Թաղավարդը *եղել է ընդարձակ գյուղ, որի ավերակները ցրված են մեծ*

[1] Մ. Բարխուդարեանց, *Արցախ*, էջ 89,

տարածության վրա։ Պահպանվել է կիսականգուն եկեղեցին, ծածկը ամբողջովին է, պատերը մասամբ փլված. դրա վրայից Բարխուդարյանցն արտաղրել է շինարարական անթվական արձանագրությունը, որն այժմ չկա. հավանաբար XVII դարի վերջերի շինք է։ Պատերին պահպանված մանր արձանագրությունները ևս XVII դարի են։

Այս գյուղերից մեր. ժողովածուն պարունակում է տասնմեկ արձանագրություն, որոնցից չորսը հրատարակվում են առաջին անգամ։

583. ԶՈՂՏ ՊՈՒՎԱԾԱՌԻ ՎԱՆՔ.

ԽԱՉՔԱՐ, ջարդված մի քանի մասի և հավաքված իրար մոտ. գտնվում է եկեղեցու բևմի վայրում. շրջանակներին և ստորին մասում 5 տող.

ՍՈՒՐԲ| ՅՈԱՆՆԷՍ|. ԿԱՆԳՆՈՂ. ՍՂԲՐՈՅ՝ ԽԱՉԻՍ ՁՈ-
. ՎԱՆ|ՆԷՍ ԵՐԷՑ։

Հրատ. Բարխուդարեանց, 90 (թերի)։

584. *ԽԱՉՔԱՐ*, փոքր, հենած է դավթի պատին. ստորին մասում 3 տող.

ՔՍ ԱԾ
ՈՒՍԷՓԵ
ՐԷՑ

ՔՍ. ԱԾ.| ՈՒՍԷՓ |ԵՐԵՑ։

Հրատ. Բարխուդարեանց, 90։

585. *ԽԱՉՔԱՐ*. փոքր, հենած է եկեղեցու պատին, ստորին մասում 2 տող.

ՈՒՍԷՓԵՐԵ·
ՅԻՂԵՑԷՔ

ՈՒՍԷՓ ԵՐԷ՛Ց| ՑԻՇԵՑԷՔ։

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ, ՈՐՈՆՔ ԱՅԺՄ ՏԵՂՈՒՄ ՉԿԱՆ

586. *ԽԱՉՔԱՐԻ վրա.*

Սուրբ Պետրոս. կանգնեցի զխաչս ի փրկութիւն հոգւոյ իմոյ և ծնողաց իմոց։ Արդ, որք երկրպագէք սուրբ նշանիս զիս յաղաւթս յիշեցէք և Աստուած զձեզ յիշեսցէ

թվ. :ՆԽԶ։ էր (997)։

587. ՆՈՒՑՆ *ԽԱՉՔԱՐԻ ՄՑՈՒՍ ԵՐԵՍԻՆ.*

Սուրբ Պաւղոս. յամս աստուածապատիւ և հոգևոր տեառն Յովհաննիսի Ամարասա եպիսկոպոսին և պետութեան տեառն Գուզիկայ Աղուանից իշխանաց իշխանի ես Կիրակոս առաջնորդ սուրբ ուխտիս, եղբաւր որդի Կոկոնս . .

Հրատ. Բարխուդարեանց, 91։ Լալայեան, II, 8։ Ա. Բաբախանեանց, Ուխտավորի հիշատակարան, Շուշի, 1885, էջ 5։

Խաչքարի վրա.

588. Հիսուս Քրիստոս. հայոց թվիին՝ :ՈՀԷ։ (1228). ես Ալի, որդի Զենովբին եկի ի Պարսից, շինեցի զսուրբ եկեղեցիս Աստուծոյ, փրկութիւն հոգոյ իմոյ. որք երկրպագէք, զիս յիշեսցիք և Աստուած զձեզ յիշեսցէ։

Հրատ. Բարխուդարեանց, 91։

589. ԽԱՉՔԱՐԻ ՎՐԱ.

Հոգևոր հարք և եղբարք, զՍողոմոն երայց (երէց), կանգնող խաչիս յաղաւթս յիշեսջիք աղաչեմ. ամէն:

Հրատ. Բարխուդարեանց, 90—91։

Հին Ներքին Թաղավարդ

590. ԿԻՍԱՎԵՐ ԵԿԵՂԵՑՈՒ հարավային (առաջինը բեմի կողմից) որմնամուլթի ստորին մասում երկու մետրաչափ մի երեսպատման քարի վրա խաչ և տակին 3 տող.

ԱՅՍ Է ՍԲ ԽԱՉՍ
ԴԱՒՈՒԹԻՆ
ԹՎ ՌՃԷ

ԱՅՍ Է ՍԲ. ԽԱՉՍ| ԴԱՒՈՒԹԻՆ|. ԹՎ. :ՌՃԷ: (1608):

591. ԿԻՍԱՎԵՐ ԵԿԵՂԵՑՈՒ հյուսիսային պատին, ներքուստ, բեմի մոտ, մի երեսպատման քարի վրա, 2 տող.

ԹՎԻՆ
ՌՂԴ

ԹՎԻՆ| :ՌՂԴ: (1645):

592. ԽԱՉՔԱՐ, ագուցված է նախորդ արձանագրությունից ներքև, վրան՝ թերի 2 տող.

...ՄԱՐՏԻՐՈՍԿԱՆԿՆԵՅԻԽՀՓՐԿ...
ԹԻԱԿՆ.....

ԵՍ՝ ՄԱՐՏԻՐՈՍ ԿԱՆԿՆԵՑԻ ԽԱՉՍ
ՓՐԿՐՈՒԹԵԱՆ.....| ԹԻԱԿՆԻՆ.....

593. ԿԻՍԱՎԵՐ ԵԿԵՂԵՑՈՒ մուտքի մոտ, մի քարի վրա եղել է.

Ես անարժան Գրիգոր ծինեցի Թաղավարդու եկեղեցին. առաջնորդութիւն Տաւութին որդին, նոր Պապասին, Ամիրպէկին. այնպէս սէրուն էր, որ գիշերն քուն չկէ:

Հրատ. Բարխուդարեանց, 89։

55. ՇԵԽԵՐ ԳՅՈՒՂ

594. ՄԱՏՈՒՌԻ ՎՐԱ, որը գտնվում է գյուղի հարավային բլրի վրա.

Թվին՝ :ՌԾԲ: (1603):

Հրատ. Բարխուդարեանց, 87։

56. ԱՄԱՐԱՍԻ ՎԱՆՔ

Արցախի այս հնագույն և նշանավոր վանքի հիմնարկությունը ավանդաբար վերագրվում է Գրիգոր Լուսավորչին, իսկ ավարտումը և օծումը՝ նրա թոռ, Աղվանից առաքյալ Գրիգորիսին։ Վերջինիս նահատակումից հետո նրա աշակերտները Գրիգորիսի աճյունը թաղում են հենց այս վանքում։

Մեկուկես հազարամյակի անցյալ ունեցող այս վանքը ականատես է եղել պատմական խոշոր իրադարձությունների, ունեցել է իր ծաղկման շրջանը, երբ այնտեղ են նստել Աղվանից կաթողիկոսները, կրել է նաև աղետներ ու ավերածություններ և հետագայում մնացել անմարդաբնակ։